

Form der kunde opnaas Noget, gif ikke i Opfyldſe. Naar Forſlaget ikke blev modtaget, naar man ikke fandt Tilſtanden ſaaledes, at det var nødvendigt at modtage det, er det uberettiget af Ordføreren at drage den Slutning, at Forſlaget nu ſkulde kunne gjøre den Virkning, at Høire ſkulde kunne gaa ind paa det, fordi jeg havde fremsat det. I Stedet for at modtage dette Forſlag ſom et Forſlag, der var fremsat i en god Mening, kommer nu det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Hordum) og bebrejder mig Ting, jeg ſkal have udtalt for Aaringer tilbage, og ſom ſkulle beviſe, at jeg ikke havde havt noget Hjerte for Arbejdernes Nød, og citerer Ting, ſom jeg ſkal have udtalt, men ſom jeg ikke har udtalt paa den Maade, han fremsætter dem. Jeg har aldrig udtalt i Folkethinget, at det var en almindelig Tanke hos Arbejderne, at de ſatte en Værd i at afvinge Kommunerne ſaa Meget ſom muligt, men det, jeg maatte en Gang har ſagt, er, at der gaves Enkelte blandt dem, ſom gjorde det, og det vedſtaar jeg og gjentager nu; det kan ikke falde mig ind at ſige, at det gjælder Arbejderſtanden i Almindelighed; jeg veed ſaa vel ſom Noget, at der Gud ſke Lov er mange hæderlige Menneſter i Arbejderklaſſen, og det kunde aldrig falde mig ind at udflynge en ſaa fornærmelig Inſtimation mod Standen i det Hele. Det, jeg har ſagt ved en vis Leilighed, da man fremſatte ſine Fordringer, var, at man ogſaa ſkulde varetage Kommunernes Interesſe, thi der gaves Individier, der ſatte en Værd i at tvinge det meſt Mulige ud af Kommunerne; det har jeg ſagt den Gang og ikke Andet. Jeg vil kun ſlutte med at ſige til den ærede Ordfører, at hans Paafand om, at min Udtaleſe for Sul ſkulde drage det efter ſig, at Høire nu enten maatte deſavouere mig eller gaa med til den Tanke, jeg havde foreſlaaet, ikke holder Stik; vilde man have havt det Forſlag, jeg foreſlog for Sul, ſkulde man have taget det den Gang; nu er den Situation ikke længer til Stede, ſom den Gang var der; nu kan det ikke ſiges med Føie, at det er en Forpligtelſe for Høire at tage Forſlaget for ikke at deſavouere mig; thi Forſlaget er faldet bort fra min Side, da det ikke blev modtaget den Gang.

Buſt: Der er en Paafand, ſom blev fremsat af den ærede Ordfører for Høire (Dineſen), ſom jeg vil beſtride; thi det forekommer mig, at den ikke er rigtig i den Form, den fremkom i fra det ærede Medlem. Han udtalte, at en af Grundene til, at de fra den Side ikke vilde kunne gaa ind paa det Forſlag, der var opſtillet fra Venſtres

Side, blandt Andet var den, at naar vi foredelte 1 Million paa den fra vor Side foreſlaaede Maade, vilde den ikke komme de Egne til Hjælp, ſom trængte haardeſt, i den Grad, det var nødvendigt (Dineſen: Ja, i tilſtrækkelig Udſtrækning). Jeg har alſaa opfattet den ærede Ordfører for Mindretallet rigtig. Men det er fuldſtændig urigtigt efter min Opfattelſe og efter mine Erfaringer i Fællesudvalget. Vi ſpurgte de Herrer gjentagne Gange, om de overhovedet vilde være med til at forhandle den Sag om Gaven, og vi vare ſaa villige ſom Noget til at være med til at ordne det paa en ſaadan Maade, at f. Ex. Kjøbenhavn og de ſtorre Kjøbstæder, hvor Trangen er ſtørſt, ogſaa fik Meſt. Det blev endogſaa udtalt klart og beſtemt ikke alene her i Salen, men ogſaa i Fællesudvalget, at for Landboernes Vedkommende var Trangen ſom ofteſt ikke nær ſaa ſtor ſom i Kjøbstæderne. Vi udtalte gjentagne Gange vor Villighed til at forhandle om Fordelingsmaaden, derſom de overhovedet vilde forhandle med os om Gaven. Naar det ærede Medlem alſaa nu kommer frem her i Salen og udtaler, at det har været Grunden til ikke at gaa med til vort Forſlag om Fordelingsmaaden, da er det efter min Erfaring fuldſtændig urigtigt, og denne Udtaleſe vil jeg for mit Vedkommende ikke lade ſtaa upaatakt hen. Jeg ſkal ſlutte min Bemærkning med at ſige, at det er klart, at naar vi tale om at hjælpe ſtrag, ſaa kunne de Herrer ikke blive fri for at indrømme os, at der ikke er Noget, der hjælper hurtigere end en Gave. Forholdet er dette, at det Standpunkt, de Herrer realiter ſtille ſig paa, er, at de ville give 1,800,000 Kr. til Arbejder — § 1 er de jo ikke uenige om — og vi fra vor Side have foreſlaaet at forhandle med de Herrer om Fordelingen af 1 Million ſom Gave fra Staten under Forudsætning af et Tilſtub af 1 Million fra Kommunernes Side, alſaa i Alt 2 Millioner, ſom ſtrag, ſiebliffelig, vilde komme de Smaa i Samfundet til Gode, hvormod der af de 1,800,000 Kr., ſom de Herrer foreſlaa, i Virkeligheden — det indrømmer de ſelv — vilde blive brugt Halvdelen til Materialier, ſaa at der kun bliver 8 å 900,000 Kr., ſom i heldigſte Tilfælde i Løbet af nogle Maaneder vilde komme Arbejderne til Gode. Jeg er for ſaa vidt enig med det ærede Medlem fra Middeſpart (Monrad), naar han beklagede, at der ikke kom Noget ud af denne Sag, ſaa at vi ſulte Arbejderne og deres Familier; det er dem, der komme til at lide under det, det er ganſke viſt. Men jeg kan paa den anden Side heller ikke ſe Andet end, at det er be-